

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN PRIESTERWIJDING VAN WALTER CEYSSENS S.J.

**Sint-Franciscus Xaveriuskerk, Antwerpen-Borgerhout
Zaterdag 27 april 2013, 11u**

Hand. 8, 26-40

1 Job. 1, 1-4

Job. 6, 51-60.66-69

Beste Walter,

Als leidraad voor de liturgie van je priesterwijding heb je gekozen voor een zinsnede uit de evangelielezing van vandaag. Het zijn de woorden die Petrus richt tot Jezus, in naam van de twaalf apostelen: “Heer, naar wie zouden we gaan? In uw woorden vinden we het eeuwig leven”. Ik vermoed, Walter, dat je deze woorden hebt gekozen omdat ze iets zeggen over de levensweg die je zelf hebt afgelegd. Je hebt er net als Petrus een tijdje over gedaan om tot dat antwoord te komen. Na je studies taal- en letterkunde aan de KU Leuven, ben je acht jaar leraar klassieke talen geweest in verschillende scholen. Tegelijk was Iemand anders naar jou op zoek. Je ontdekte of herontdekte Hem tijdens de pelgrimstochten die je ondernam, samen met anderen, naar Loyola. Je leerde de geestelijke oefeningen van Ignatius van Loyola kennen en je kwam tot het inzicht: Jezus roept me en Hem wil ik volgen. Het antwoord van Petrus kreeg vorm in je eigen levenskeuze: “Heer, naar wie zou ik gaan? In uw woorden vind ik het eeuwig leven”. Je werd jezueïet en vandaag mag ik je, op vraag van pater Provinciaal en je medebroeders, tot priester wijden. Velen zijn blij met je wijding en ik sluit me heel graag bij hun vreugde aan. Het priesterschap maken we niet zelf. We ontvangen het van de Heer: jij als wijdeling en wij als gemeenschap.

Voor welke zending wordt je vandaag priester gewijd? Laat me enkele bouwstenen halen uit de lezingen die we hoorden uit de Heilige Schrift. De eerste lezing komt uit het boek van de Handelingen. Langs de weg die loopt van Jeruzalem naar Gaza, komt Filippus in contact met een Ethiopiër, die eveneens op reis is. Hun wegen kruisen elkaar. De Ethiopiër zit in de Bijbel te lezen en Filippus vraagt hem: “Begrijpt u eigenlijk wat u leest?” Waarop de Ethiopiër antwoordt: “Hoe zou ik dat kunnen als niemand mij wegwijst

maakt?” Mensen van vandaag zijn op reis door de wereld en door het leven. Ze zijn op zoek naar deugdvolle ervaringen en waardevolle inzichten. Ze laten zich daarbij leiden door een brede waaier van opiniemakers. De ouderen onder ons bladeren 's morgens door een volle krant; de jongeren surfen meermaals per dag op internet, op zoek naar weetjes. Ook op religieus gebied kun je vele boeken vinden en sites openen. Aan ieder van ons zou Filippus kunnen vragen: “Begrijpt u eigenlijk wat u leest?” Versta je de diepere zin van wat je ervaart en meemaakt? Weet je waarvoor of voor wie je leeft? Besef je wat jouw hart en Gods hart met elkaar verbindt? Beste Walter, je werkt als leerkracht met en voor jonge mensen. Ook zij kennen deze vragen en mogen ermee geconfronteerd worden. Ik hoop dat je langs je reisweg als priester veel mensen, jong en oud, zult ontmoeten aan wie je de vraag mag stellen: “Begrijpt u eigenlijk wat u leest?” Dat je samen met hen mag zoeken naar woorden en gebaren die hen verder helpen langs de weg van het leven en van het geloof. En dat je, zoals Filippus bij de Ethiopiër, hun ogen mag helpen opengaan voor de goede boodschap van Jezus.

De tweede lezing die we hoorden, komt uit de eerste brief van Johannes. Er zit in deze korte lezing een refrein. Tot drie keer toe herhaalt Johannes dat het spreekt over wat hij zelf heeft gezien en gehoord. “Wat wij hebben gehoord, wat wij met onze ogen hebben gezien, wat wij hebben aanschouwd en onze handen hebben aangeraakt: het woord dat leven is – daarover spreken wij”. Johannes wil niet spreken over wat hij in de boeken heeft gevonden, over ingewikkelde onderwerpen van levensbeschouwing, over algemene vragen van zingeving. Neen: hij wil spreken over Jezus uit zijn eigen ervaring, uit wat hij zelf heeft meegemaakt, uit wat hij zelf heeft gezien en gehoord. Als leraar wil hij getuigen uit zijn eigen ervaring. Beste Walter, deze week publiceerde *Kerk en Leven* een interview met je. Je vertelt hoezeer de plotse dood van een neef je eigen leven als jonge leraar onderste boven heeft gezet. Je vertelde over een homilie op kerstdag 2000 die je van je sokken blies en zorgde voor een echte *wake-up-call*. Je vertelt over de Loyalatochten die je meemaakte en die een echte openbaring voor je waren, omdat je een nieuwe manier van geloven leerde kennen, niet meer alleen met het verstand, maar ook met het hart. Je vertelt over je werk bij daklozen en vluchtelingen. Het zijn geen wereldschokkende feiten. Het zijn wel betekenisvolle momenten uit je eigen levenservaring, uit wat je zelf hebt gezien en zelf hebt gehoord, uit wat je zelf met Jezus hebt meegemaakt. Ik hoop dat je langs die weg priester mag zijn: langs de weg van het persoonlijke getuigenis. Blijf zoeken

naar levende aanknopingspunten van Gods werk in je leven. Probeer vanuit die levende aanknopingspunten te getuigen van Gods nabijheid. Blijf bidden, spreken en lesgeven zoals Johannes het deed: vanuit wat je zelf hebt gezien en gehoord.

De evangelielezing van vandaag komt uit de broodrede van Jezus. Het is een lange meditatie over het ware voedsel dat Jezus komt brengen. Het is vooral een lange meditatie over de eucharistie die Jezus aan zijn leerlingen zal toevertrouwen op de avond van Witte Donderdag. Het zijn woorden die vandaag nog even moeilijk en tegendraads klinken als toen: *“Waarachtig, Ik verzeker u: als gij het vlees van de Mensenzoon niet eet, als gij zijn bloed niet drinkt, is er geen leven in u. Maar wie mijn vlees en bloed eet en drinkt, die bezit eeuwig leven”*. Even verder in de tekst staat dat veel toehoorders dit harde woorden vonden, dat ze moeite hadden om ernaar te luisteren en Jezus de rug toekeerden. De eucharistie was toen al een moeilijk punt, voor sommige leerlingen zelfs een breekpunt. Beste Walter, als priester staan alle bladzijden van het Evangelie op je programma. Ook de bladzijden die vandaag moeilijk of tegendraads overkomen. Sla die bladzijden niet over. Juist in die tegendraadse bladzijden heeft Jezus ons iets te zeggen wat nieuw of anders is. Zo ook voor de eucharistie. Laat je zending als priester niet halverwege stilvallen. Neem mensen mee, neem jongeren mee tot waar Jezus hen wil samenbrengen en ontmoeten: rond de tafel van de eucharistie. Ga hen voor naar die tafel, breek daar met hen het brood en drink daar met hen uit de beker die Jezus ons aanreikt. Dan zal je samen met hen ontdekken waar de bron verscholen zit, die Jezus voor ons doet stromen.

Beste Walter, veel gelovigen zijn vandaag blij met je priesterwijding. Ontvang Gods heilige Geest en ga ervoor. Er ligt nog een hele weg voor je. Als bisschop van Antwerpen hoop ik uiteraard dat je overste nog een lang deel van je weg door ons bisdom zal laten lopen. Laat je ondertussen maar leiden door de rode draad van deze viering: *“Heer, naar wie zouden we gaan? In uw woorden vinden we het eeuwig leven”*.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen